

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. L. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. listopadu 2012, č. j. KUJI 71997/2012, OOSČ 930/2012 OOSC/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. dubna 2013, č. j. 30 A 32/2013 - 28,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 30. 7. 2012 č. j. MUPO-TAJ/133-2012 zamítl tajemník Městského úřadu Polná námitku žalobce týkající se podjatosti oprávněné úřední osoby – vedoucí odboru správního a sociálního Městského úřadu Polná M. S., spojenou s návrhem, aby byla věc odňata Městskému úřadu Polná a postoupena jinému správnímu orgánu v obvodu působnosti odvolacího orgánu.

[2] Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 11. 9. 2012 odvolání ke Krajskému úřadu Kraje Vysočina, který rozhodnutím ze dne 19. 11. 2012 č. j. KUJI 71997/2012, OOSČ 930/2012 OOSC/2 odvolání stěžovatele zamítl a napadené usnesení potvrdil.

[3] Žalobou ze dne 21. ledna 2013, podanou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), se stěžovatel domáhal, aby krajský soud určil, že zásah správního orgánu byl nezákonný, dále aby uvedenému správnímu orgánu zakázal pokračovat v porušování žalobcova práva a konečně aby mu přikázal obnovit stav před zásahem. Žalobce dále žádal, aby krajský soud zároveň zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 19. listopadu 2012 č. j. KUJI 71997/2012, OOSČ 930/2012 OOSC/2, a rozhodnutí tajemníka Městského úřadu Polná ze dne 30. 7. 2012 č. j. MUPO-TAJ/133-2012 a věc vrátil žalovanému

k dalšímu řízení a dále aby krajský soud určil, že žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobce.

[4] Dne 10. dubna 2013 Krajský soud v Brně usnesením č. j. 30 A 32/2013-28 žalobu odmítl.

[5] Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 6. května 2013. Součástí kasační stížnosti byl rovněž návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků.

[6] Tato kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li návrhovateli, či věcí, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle ustanovení § 11 tohoto zákona. Obdobně v souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč. Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1000 Kč.

[7] Stěžovatel oba soudní poplatky, činící v součtu 6000 Kč, neuhradil. Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků usnesením č. j. 6 As 93/2013-19 ze dne 21. května 2013 zamítl a vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti a zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč za kasační stížnost a soudního poplatku ve výši 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku, přičemž mu stanovil k tomu lhůtu jeden týden od doručení usnesení. Stěžovatel byl v usnesení poučen o způsobech platby. Stěžovatel byl rovněž poučen o následcích nesplnění své poplatkové povinnosti ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[8] Při doručování usnesení s výzvou na adresu B. 31a, X Č. B. 5, kterou stěžovatel označil v kasační stížnosti, stěžovatel nebyl zastížen, písemnost nebylo možné odevzdat ani osobě, která by byla oprávněna ji přijmout, ani nebylo možné písemnost vhodit do domovní nebo jiné schránky. Doručovaná písemnost byla proto vrácena Nejvyššímu správnímu soudu podle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

[9] Nejvyšší správní soud proto dne 29. května 2013 písemnost vyvěsil na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup spolu s oznámením podle § 50 odst. 2 a § 50i o. s. ř. Zároveň byl stěžovatel v oznámení pro vyvěšení na úřední desce ze dne 29. května 2013 č. j. 6 As 93/2013-25 poučen, že si písemnost může vyzvednout u soudu po předložení občanského průkazu nebo jiného dokladu totožnosti.

[10] Námitku podjatosti člena rozhodujícího senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, již stěžovatel vznesl v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu

10. června 2013, obsahujícím jinak reakci na usnesení č. j. 6 As 93/2013-19 ze dne 21. května 2013, posoudil jiný senát Nejvyššího správního soudu a usnesením č. j. Nao 36/2013-50 ze dne 28. srpna 2013 rozhodl, že z projednávání a rozhodování této věci JUDr. Tomáš Langášek vyloučen není.

[11] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o tomto návrhu zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[12] Podle § 50 odst. 2 o. s. ř. se písemnost považovala za doručenou v sobotu 8. června 2013, lhůta jeden týden pro splnění poplatkové povinnosti tedy uplynula v pondělí 17. června 2013. Do dne vydání tohoto rozhodnutí však soudní poplatek za kasační stížnost zaplacen nebyl. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení před ním vedené zastavit v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[13] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu